

Níže je uveden email doc. Jaroslava Kuby, který je jeho reakcí na zápis ze zasedání AS ČVUT konaného dne 27. 2. 2019. Dokument je přílohou č. 2 zápisu ze zasedání AS ČVUT konaného 29. 5. 2019.

Tento dokument je druhou, opravenou verzí výše zmíněné přílohy. První verze omylem obsahovala pouze email doc. Kuby ze dne 11. 4. 2019. Ve svém emailu ze dne 14. 4. 2019 doc. Kuba požádal dále o doplnění vyjádření "... k čemu všemu fakultu zavázal a co vše vzal zpět..." do jedné z vět své reakce.

V Praze dne 25. 12. 2019

doc. Ing. Jan Janoušek, Ph.D.
předseda AS ČVUT

Begin forwarded message:

From: Jaroslav Kuba <jaroslav.kuba@gmail.com>

Subject: Vyjádření k ostudnému vystoupení Ivana Dylevského

Date: 11 April 2019 at 16:45:18 CEST

To: jan janousek janousej@fit.cvut.cz

(Pozn. JJ: Text emailu je doplněn o vyjádření "... k čemu všemu fakultu zavázal a co vše vzal zpět..." do jedné z vět.)

Vážený pane předsedo,

na internetu byl zveřejněn zápis z únorového zasedání AS ČVUT, kde se pan rektor a pan děkan Ivan Dylevský vyjadřují k novinovému článku, který referuje o pravomocném rozsudku Krajského soudu v Praze č.j. 45 A 96/2016 - 95, který se týkal poskytování informací dle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím. S ohledem na velmi nepřesná či přímo nepravdivá vyjádření děkana Dylevského na jednání senátu dovoluji si stručnou informaci o tomto rozsudku a následném postupu. Na útoky na moji osobu nemá smysl reagovat, jsou to zjevně nesmysly.

Odborová organizace požádala v březnu 2016 děkana FBMI o poskytnutí informací o mzdách, a to ve dvou oblastech: A) souhrnné údaje o mzdách zaměstnanců dvou konkrétních kateder FBMI a B) údaje o výši celkových mzdových prostředků vyplacených děkanovi FBMI a tajemníkovi fakulty v roce 2015. Děkan i rektor žádost svými rozhodnutími v celém rozsahu (v části A) i B) odmítli). Krajský soud v Praze jednoznačně konstatoval, že **tato rozhodnutí byla v celém rozsahu protiprávní**, navíc byla vydána po lhůtách stanovených zákonem. Na základě toho soud rozhodnutí obou funkcionářů zrušil jako nezákonná a nařídil žalovanému, aby informace ad A) byly do 15 dnů od právní moci rozsudku rovnou poskytnuty, v případě informací ad B) rozhodnutí zrušil a vrátil věc na ČVUT k dalšímu řízení.

ČVUT nerespektovalo však to, že soud nařídil poskytnutí informací, podalo mimořádný opravný prostředek k Nejvyššímu správnímu soudu, tj. kasační stížnost, a žádalo o přiznání mimořádného odkladného účinku této kasační stížnosti (který kasační stížnost ani samotná žádost o odklad nemá), aby informace nemuselo až do rozhodnutí o kasační stížnosti poskytnout. Mezitím uplynula soudem stanovená lhůta k poskytnutí informací. Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti zamítl (pravomocné usnesení NSS 5 As 12/2019 - 38), na základě toho pak musely být informace ad A) skutečně poskytnuty (byť po lhůtě stanovené rozsudkem Krajského soudu v Praze), neboť v opačném případě by mohla být zahájena exekuce RČVUT. Na jednání AS Ivan Dylevský informoval o tom, že Nejvyšší správní soud kasační stížnost přijal, což mělo naznačovat její údajnou věcnou opodstatněnost. Nejvyšší správní soud však odmítne pouze takovou kasační stížnost, která má formální vady. To, že soud kasační stížnost neodmítl pro formální vady, však neznamená, že by ji dával jakkoliv věcně za pravdu, naopak v řádu týdnů rovnou nařídil informace vydat.

K větvi poskytnutí informací ad B) vydal zatím rozhodnutí děkan, které bylo odmítavé. Proti tomu jsme podali odvolání k rektorovi, který v zákonné lhůtě dosud nerozhodl a opět se tak dostává do rozporu se zákonem. Pokud bude jeho rozhodnutí opětovně odmítavé, podáme novou žalobu k soudu, o níž bude opět rozhodovat Krajský soud v Praze.

Jak jste si jistě povšimnul, tak zatím bylo ČVUT ve všech svých procesních krocích neúspěšné (podobně v předchozích našich soudních sporech, kde jsou již pravomocné rozsudky). Skutečnost, že v části Ad B) bylo Krajským soudem rozhodnutí zrušeno pro nezákonnost, nelze v žádném případě hodnotit jako úspěch ČVUT, naopak i v tomto bodě soud potvrdil protiprávní jednání žalovaného. Protože jsme dosáhli plného úspěchu (viz též bod 47 rozsudku Krajského soudu), ČVUT uhradilo náklady řízení v plném rozsahu.

V posledním odstavci se Ivan Dylevský vyjadřuje k mému zaměstnání na fakultě, kde žádná část jeho komentáře bohužel také neodpovídá realitě. Také tento pravomocný rozsudek je veřejně dostupný jako jiné rozsudky. Děkan Dylevský zřejmě "zapomněl", jakou finanční dohodu podepsal hned na prvním jednání, k čemu všemu fakultu zavázal a co vše vzal zpět, čímž řízení skončilo. Na mlčenlivosti netrvám, jen ať děkan celou dohodu zveřejní!

Domnívám se, že AS má pravomoc zajímat se, kolik fakulta a ČVUT utratily za soudní pře, když s naší organizací již od roku 2016 komunikují téměř výlučně prostřednictvím pražské advokátní kanceláře, kolik byly celkové náklady za náhrady mezd a soudních řízení, které jim soudy nařídily zaplatit, a dalších spojených nákladů. Jak jsem slyšel, pan děkan Dylevský se v AS ČVUT univerzitě za prohraný soud ani neomluvil, stále však věřím, že alespoň část těchto prostředků fakultě uhradí.

S pozdravem,
Jaroslav Kuba